

به نام خدا

ميلاد کلاته

درس برنامه نویسی سمت سرور

استاد آقای میثاق یاریان

شماره دانشجویی: 01221033720030

موضوع `destructor , constructor , و YAGNI , KISS , DRY , SOLID gc.collect`

KISS

“Keep It Simple, Stupid”

اصل KISS در برنامه نویسی بسیار اهمیت دارد. سعی کنید این اصل را سعی کنید به خاطر بسپارید و برای حفظ آن تلاش کنید. هرچقدر کد ساده تر باشد نگهداری آن در آینده ساده تر است. افراد دیگری که بخواهند کد شما را مورد ارزیابی قرار دهند در آینده با استقبال بیشتری این کار را انجام میدهند. اصل KISS توسط Kelly Johnson پایه گذاری شده است و سیستم های خوب به جای پیچیدگی، به سمت ساده سازی پیش میروند. از این رو سادگی، کلید طلایی طراحی است و باید از پیچیدگی های غیرضروری دوری کرد.

YAGNI

“You Aren’t Gonna Need It”

گاهی اوقات تیم های توسعه و برنامه نویسان در مسیر پروژه تمرکز خود را بر روی قابلیت های اضافه ی پروژه که "فقط الان به آن نیاز دارند" یا "در نهایت به آن نیاز پیدا میکنند" میگذارند. در یک کلام: اشتباه است! اکثر مواقع شما به آن نیاز پیدا ندارید و نخواهید داشت. "شما به آن نیازی ندارید".

اصل YAGNI قبل از کدنویسی بی انتها و بر پایه ی مفهوم "آیا ساده ترین چیزی است که می تواند احتمالا کار کند" قرار دارد. حتی اگر YAGNI را جزوی از کدنویسی بی انتها بدانیم، بر روی تمام روش ها و فرآیند های توسعه قابل اجرا است. با پیاده سازی ایده ی "شما به آن نیازی ندارید" میتوان از هدر رفتن وقت جلوگیری کرد و تنها رو به جلو و در مسیر پروژه پیش رفت.

هر زمان اضطراب ناشناخته ای در کد حس کردید نشانه ی یک امکان اضافی بدون مصرف در این زمان است. احتمالا شما فکر میکنید یک زمانی این امکان اضافی را نیاز دارید. آرامش خود را حفظ کنید! و تنها به کارهای مورد نیاز پروژه در این لحظه نگاه کنید. شما نمیتوانید زمان خود را صرف بررسی آن امکان اضافی کنید چون در نهایت مجبور به تغییر، حذف یا احتمالا پذیرفتن هستید ولی در نهایت جزو امکانات اصلی محصول شما نیست.

DRY

“Don't Repeat Yourself”

تا الان چندین بار به کد های تکراری در پروژه برخورد کرده اید؟ اصل DRY توسط Andrew Hunt و David Thomas در کتاب The Pragmatic Programmer پایه گذاری ده است. خلاصه ی این کتاب به این موضوع اشاره میکنند که "هر بخش از دانش شما در پروژه باید یک مرجع معتبر، یکپارچه و منحصر بفرد داشته باشد". به عبارت دیگر شما باید سعی کنید رفتار سیستم را در یک بخش از کد مدیریت کنید.

از سوی دیگر زمانی که از اصل DRY پیروی نمیکنید، در حقیقت اصل WET که به معنای *Write Everything Twice* یا *We Enjoy Typing* دامن گیر شما شده است! (لذت بردن از وقت تلف کردن)

استفاده از اصل DRY در برنامه نویسی بسیار کارآمد است. مخصوصا در پروژه های بزرگ که کد دائما در حال نگهداری و توسعه است

ممکن است علاقه ای به رعایت اصل DRY نداشته باشید ولی اصول قبلی (YAGNI, KISS) را حتما بخاطر بسپارید.

SOLID

SOLID مخفف پنج اصل طراحی شی گرا است که توسط Martin .C Robert در سال 2000 معرفی شد. این اصول برای بهبود کیفیت کد و سهولت توسعه و نگهداری آن طراحی شده اند .

اصول SOLID عبارتند از:

1: Single Responsibility Principle (SRP) هر کلاس باید یک مسئولیت واحد داشته باشد .

2: Open-Closed Principle (OCP) کلاس ها باید باز برای گسترش باشند، اما بسته برای اصلاح باشند .

3: Liskov Substitution Principle (LSP) زیر کلاس ها باید بتوانند به جای کلاس های پایه خود

استفاده شوند

4: Interface Segregation Principle (ISP) .رابط ها باید به کوچکترین رابط های ممکن تقسیم

شوند .

5: Dependency Inversion Principle (DIP) وابستگی ها باید به سمت انتزاع ها هدایت شوند، نه

جزئیات پیاده سازی

Single Responsibility Principle (SRP)

اصل SRP بیان می کند که هر کلاس باید یک مسئولیت واحد داشته باشد. این بدان معناست که هر کلاس باید تنها یک کار را انجام دهد و به هیچ چیز غیر ضروری وابسته نباشد.

open-Closed Principle (OCP)

اصل OCP بیان می کند که کلاس ها باید باز برای گسترش باشند، اما بسته برای اصلاح باشند. این بدان معناست که کلاس ها باید به گونه ای طراحی شوند که بتوان ویژگی های جدیدی را به آنها اضافه کرد، بدون اینکه نیاز به تغییر کد موجود باشد.

Liskov Substitution Principle (LSP)

اصل LSP بیان می کند که زیر کلاس ها باید بتوانند به جای کلاس های پایه خود استفاده شوند. این بدان معناست که زیر کلاس ها باید رفتار کلاس پایه را حفظ کنند.

Interface Segregation Principle (ISP)

اصل ISP بیان می کند که رابط ها باید به کوچکترین رابط های ممکن تقسیم شوند. این بدان معناست که هر رابط باید فقط یک مجموعه کوچک از مسئولیت ها را تعریف کند.

Dependency Inversion Principle (DIP)

اصل DIP بیان می کند که وابستگی ها باید به سمت انتزاع ها هدایت شوند، نه جزئیات پیاده سازی. این بدان معناست که کلاس ها باید به انتزاع ها وابسته باشند، نه جزئیات پیاده سازی.

Constructor

Constructor یا تابع سازنده یک متد خاص یا ویژه از کلاس است یا ساختاری در برنامه نویسی شیئی گرا است و به منظور مقدار دهی اولیه یا **initializes** مورد استفاده قرار می گیرد. **Constructor** یک **Instance** از متد است که همانند **instance** از کلاس می ماند و امکان دسترسی به **member** یا اعضا آن **Constructor** یا کلاس امکان پذیر خواهد بود که می تواند به صورت پیشفرض تعریف شده یا توسط کاربر تکمیل شود **Constructor** یا تابع سازنده در دوره اجرا زنده ماندن (Life Time) یکبار اجرا می شوند و از آن به بعد قابل دسترسی خواهد بود هر **Constructor** یا تابع سازنده باید با **access modifiers** یا تعیین کننده دسترسی تعریف شوند تا محدوده دسترسی به آنها معلوم شود **Constructor** تابعی است که در هنگام ایجاد کلاس به صورت اتوماتیک فراخوانی می شود و می توان توسط آن تنظیمات اولیه همانند ایجاد ارتباط با دیتابیس و یا کارهای مشابه را انجام داد. از این تابع بیشتر برای مقداردهی کردن متغیرها و فیلدهای یک کلاس استفاده می شود.

Destructor

در مقابل **Constructor**، مفهوم دیگری داریم تحت عنوان **Destructor**. گفتیم کانستراکتور زمانی فراخوانی می شود که یک شیئی از روی کلاسی ساخته می شود؛ اما در مقابل، دیستراکتور زمانی فراخوانی می شود که یک آبجکت یا بهتر بگوییم یک شیئی از بین می رود و از جمله مواقعی که یک شیئی ساخته شده از روی کلاسی از بین می رود) یا اصطلاحاً **Destroy** می شود (می توان به زمانی اشاره کرد که اسکریپت ما به اتمام رسیده که بالتبع بخشی از حافظه اشغال شده توسط آن اسکریپت نیز آزاد می شود) همچنین زمانی که از متدی تحت عنوان **unset()** استفاده می کنیم، آبجکت ساخته شده از بین خواهد رفت (برای ساخت متد دیستراکتور نیز همواره باید آن را به صورت **__destruct()** بنویسیم و نکته ای که همواره در مورد دیستراکتورها باید مد نظر قرار دهیم این است که این گروه از متدها، برخلاف کانستراکتورها و سایر متدها، به هیچ وجه نمی توانند پارامتر ورودی دریافت کنند.

gc.collect

هر زبان برنامه نویسی **Garbage Collection** را به طور متفاوتی پیاده سازی می کند، اما از لحاظ خودکار بودن این عمل، همگی شبیه به یکدیگر هستند. در بعضی موارد، قابلیت های **GC** را می توان از طریق کتابخانه یا ماژول به یک زبان اضافه کرد **GC**. یک جزء نسبتاً رایج در اکثر زبان های برنامه نویسی مدرن است و این تنها رویکرد مدیریت حافظه است که بیشتر توسعه دهنده ها آن را می شناسند و به طور کلی **GC** یک قابلیت مهم برای توسعه دهندگان به شمار می رود. **GC** یک فرآیند مداوم است که به پردازنده (**CPU**) نیاز دارد و می تواند عملکرد کلی برنامه را تحت تأثیر قرار دهد یا حتی عملکرد آن را مختل کند. به همین دلیل، برخی از توسعه دهندگان هنوز در مورد مزایای **GC** بحث می کنند و معتقدند که آنها می توانند حافظه را بهتر از یک فرآیند خودکار مدیریت کنند.